

1. UVOD

Lekari u svakodnevnom radu koriste nalaze iz kliničke biohemije i to za:

- prepoznavanje simptoma bolesti
- postavljanje početne i konačne dijagnoze
- procenu jačine bolesti
- praćenje razvoja bolesti
- praćenja terapijskih efekata
- naučne svrhe

Za postavljanje dijagnoze laboratorijski nalazi se upoređuju sa referentnim vrednostima, što nazivamo transferzalno tumačenje nalaza. Za praćenje toka bolesti, kao i učinka terapije nalazi jednog bolesnika upoređuju se sa njegovim ranijim nalazima, što nazivamo longitudinalno tumačenje nalaza.

Za objektivno tumačenje laboratorijskih nalaza moraju se uzeti u obzir svi biološki i metabolički činioci koji utiču na njihovu promenljivost. U svemu tome potrebno je razlikovati činioce čiji uticaj nema klinički značaj, od činioca